

den er der ikke godtgjort nogen Urigtighed ved dette Lovforslag fra nogen Side med Hensyn til Enkeltheder. Men jeg skal villig indrømme, at efter at en lang Række forskellige Talere stode frem, den ene efter den anden, og paapegede formentlige Urigtigheder, maatte vi, naar vi i det hele vilde have Ende paa Sagen, opgive at imødegaa dem; jeg er imidlertid villig til og forpligter mig til til en hvilken som helst Tid at imødegaa en hvilken som helst Bemærkning, der er gjort mod Lovens Tydelighed og Gennemførlighed, for saa vidt der ikke allerede har fundet nogen Imødegaaelse Sted her i Salen. Jeg havde for et enkelt Medlems Vedkommende, det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) endog udarbejdet en særlig Imødegaaelse af hvert enkelt af de Punkter, han førte frem, men af Hensyn til Tiden forleden Dag, da vi ønskede at blive færdige, og der stilledes Opfordringer i saa Henseende fra alle Sider, og da ogsaa den højtærede Formand ønskede Forhandlingernes Afslutning, kom jeg ikke frem med denne Imødegaaelse. Men det forholdt sig virkelig med det ærede Medlems Kritik, som vist drejede sig om en Snes forskellige Punkter, som det har forholdt sig med den Detailkritik, som er kommen frem i det hele; jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem for Hillerød, at der igennem disse Paastande er bevist noget som helst med Hensyn til Lovforslagets Affattelse i Henseende til Tydelighed. Naar det ærede Medlem taler om de mange smaa Haandværkere, der blive indbefattede under Loven og ville blive ramte haardt, maa jeg antage, at det ærede Medlem er ukendt med, at der i dette Lovforslag ikke findes andre Haandværkere end det større Bygningshaandværk, Skorstensfejerne og Brøndgraverne. De almindelige Haandværkere ere slet ikke under Loven og kunne som Følge deraf heller ikke blive ramte af dens Bestemmelser. At denne Lov skulde være en Hindring for at gaa videre i lignende Retning senere, forbavser det mig at høre først af det ærede Medlem for Hillerød og dernæst af det ærede Medlem for Stege (F. Bojsen). Thi at denne Lov skulde være til Hinder for senere at faa den Lovgivning for Landbrug og Søfart, som det ærede Medlem har stemt for tidligere her i Tinget, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds i Aar endnu har talt saa indtrængende for, altsaa en Ulykkesforsikring for Landbrugets og Søfartens Arbejdere, formaar jeg sandelig ikke at indse. Jeg maa give det

ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) fuldstændig Ret i, at i den Henseende er der her ikke præjudiceret noget som helst. De Herrer kunne vedtage en Ulykkesforsikring for Landbruget i fuldstændig Overensstemmelse med de Grundprincipper, som foreligge her. (Afbrydelse.) . . . Jo, det kunne de gøre, det er det, de have gjort; der har aldrig i det danske Folketing været vedtaget noget for Landbrugets Arbejdere paa noget som helst andet Grundlag end Landbrugets Ansvarlighed for Landbrugets Ulykker. At vi ved at anvende samme Grundlag, som har været grundliggende for de Forslag, som der har været stemt for i Folketinget tidligere, skulde kunne hindre de Herrer i at gøre det, som de have villet gøre tidligere, er mig fuldstændig ufatteligt; at vi kunde opmuntre dem til at gøre det, naar dette Forslag vedtages, naar „Industrien er forblevet uden for“, vilde være mig langt mere forstaaeligt. Naar det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) siger, at denne Sag ikke kan løses uden større eller mindre Bidrag fra Statskassens Side, og derfor har stillet Forslag derom, maa jeg udtale, at tidligere har man netop *ikke* været af den Mening, idet man har afgjort Spørgsmaalet her i denne Sal ved forskellige Afstemninger i den modsatte Retning nemlig, at Statskassen ikke skulde yde Bidrag til Forsikringen, og det har det ærede Medlem for Hillerød ogsaa. Tværtimod! Det er et aldeles nyt Princip, man i Dag udtaler, at man vil indføre, og aldeles i Modstrid med, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har holdt Foredrag for os om i de sidste 2 Aar. Han har ikke en eneste Gang før i Dag taget Ordet for, at Landbrugsarbejdernes Forsikring efter Ulykkestilfælde skulde ske i Form af en Understøttelse, ikke en Gang talt for det ved det Forslag, som de 3 Medlemmer i Fjor fremsatte derom som midlertidig Ordning. Men i Dag lyder det saaledes, at nu skal det være Understøttelse. Forleden Dag hørte vi endogsaa, at man kunde tilvejebringe Ulykkesforsikring for Landbruget uden nogen som helst Statistik, det var det samme, hvad det kostede. I Dag høre vi noget ganske andet. Kort sagt: jeg kan ikke finde nogen som helst Logik eller Sammenhæng i denne Holdning. Der har været rettet Bebrejdelser mod dem, som i sin Tid kritiserede Forslaget af 1891, hvorefter Landbruget skulde bære sin egen Byrde; man har endog lagt Skyld paa mig og sagt, at der var saa mange Land-